

Synspunkt i Berlingske Business 6. november 2007

Sæt X ved vores børnebørn

Hvor skal man sætte sit kryds på tirsdag? Ja, hvis man bekymrer sig for sine børnebørns velfærd, bør man nok interessere sig for kandidater, som vil arbejde for langsigtet værdiskabelse i samfundet. En kandidatprofil kunne se ud som følger:

Én som vil noget med vores samfund på langt sigt, og som kan forklare det konsistent og vedkommende. Én som forstår, at lovgivning kræver 90 mandater, og som 365 dage om året, i og udenfor Folketinget, benytter enhver lejlighed til at sælge sit budskab med henblik på at flytte stemmer til næste valg. Én som forstår, at partidisciplin er nødvendig, fordi 179 partier ville lamme folkestyret, men som ikke af den grund accepterer en rolle som håndsky stemmekvæg. Én som har mod til at tage et nederlag for at manifestere sine holdninger, og som også tør afvise at bruge tid på døgnfluer og hastebehandling af forsidesager.

En kandidat som forstår, at samfundets materielle værdier, som partierne længe har konkurreret om at forære bort, skabes af erhvervslivet. At den offentlige sektors rolle er dels at sikre lov, orden og anstændighed, dels at levere service til borgere og erhvervsliv – og at ingen af delene i sig selv er værdiskabende, men en forudsætning for, at erhvervslivet kan skabe værdierne.

Én som erkender, at det ikke har været en voldsom svær opgave at sikre en god økonomi i Danmark, fordi hele verden går godt som følge af globaliseringen. Som kan forklare, at globaliseringens trækraft og Danmarks selvforsyning med energi ikke fortsætter, og at der er gevaldige problemer forude, når vi inddrager viden om Danmarks demografiske fremtid. Én som derfor synes, at Thor Pedersen er uansvarlig, når han siger, at "regeringens horisont kun går til 2015", og taler imod bedre vidende, når han tilføjer at "man kan ikke realistisk se længere frem".

Én som kan forklare Helle Thorning-Schmidt, at fremtiden ikke er et spørgsmål om velfærd eller skattelettelse, men om begge dele. At hvis ikke topskatten sænkes eroderes personskatteprovenuet og Danmarks konkurrenceevne i en ond cirkel, fordi vi ikke kan tiltrække, fastholde og motivere den dygtigste arbejdskraft – hverken i erhvervslivet eller den

offentlige sektor. Én som kan forklare, at velfærdens også kan forbedres ved ganske enkelt at bruge vores fælles skattepenge bedre end tilfældet er: bl.a. ved at vi alle tager mere ansvar for os selv og vores nærmeste; ved at bekæmpe den stigende selvished på bekostning af fællesskabet; ved at turde sige, at der er noget, som er rigtigt og forkert og ved at sikre, at dem der bruger skattepengene er kompetente.

En kandidat som tør forklare, at ligheden i Danmark er gået for vidt. Som går ind for, at alle skal have lige muligheder, men at udbyttet i høj grad må blive, hvad man har talent og flid til. At hvis dette udbytte bliver for lavt, må det offentlige hjælpe de få, og ikke som i dag, hvor f.eks. alle børnefamilier regelmæssigt får en børnecheck. At i de tidligere kommunist-lande kollapsede økonomien fordi lige udbytte ødelagde initiativet. En kandidat som anerkender, at problemet med at integrere indvandrere i høj grad skyldes Danmarks tag-selv-bord af overførselsindkomster, som tiltrækker og skaber tabere og lavproduktive personer – indvandrede såvel som danskere. Og som tør sige, at dette system fastholdes så længe Dansk Folkepartis nationalromantiske fortidssyn har indflydelse.

Vores børnebørn fortjener sådanne politikere!